

## **Văn mẫu lớp 4: Tả con ngựa mà em có dịp nhìn thấy**

### **Bài tham khảo 1**

Trong những hình ảnh con vật trong những loài vật mà em đã được quan sát và học tập em thích nhất là hình ảnh của con ngựa, bởi nó chạy rất nhanh.

Em rất thích con ngựa có màu trắng, nó gọi là ngựa bạch, trong phim Tây Du Kí em đã được ngắm nhìn nó rất chi tiết, nó có màu trắng, lông cứng, mượt mà, nó có rất nhiều lông trên khuôn mặt của nó có dạng trái xoan, và nhiều lông, lông trên mắt mũi và cả chỗ cổ, trên lưng ngựa thường có cương để ngồi, loài ngựa có bốn chân, mỗi chân của nó dài tầm 2m, trông ngựa chạy thì rất nhanh, chân ngựa có móng, và móng của nó để tránh đi vào đá, và những vật sắc nhọn khác, tai của ngựa to, mỗi bộ phận của nó đều được em quan sát rất chi tiết, mắt của nó tròn và sáng, cả thể đi vào ban đêm nó vẫn quan sát được đường, mồm của nó giống như mồm của con trâu, nó là loại ăn cỏ và những loại chất xơ khác. Ngực của con ngựa có hình vòng cung, nó rất khỏe khoắn và mạnh mẽ nó có thể trở được rất nhiều đồ, bởi những cái chân chắc chắn của nó, hình ảnh những bàn chân của nó chắc nịch và với những bộ lông mượt mà được con người chăm sóc cẩn thận.

Em rất thích ngắm nhìn hai cái tai của nó, bởi nó vểnh lên, như đang đón chờ một âm thanh gì đó, mũi của nó lúc nào cũng động đậy, nó có thể dùng mũi để ngửi được thức ăn của mình, trông chú ngựa sừng sừng với bốn chiếc chân chắc nịch đã giúp cho em cảm thấy thoải mái và có những giây phút ngắm nhìn nó hơn, ngựa còn là con vật được dùng để chuyên chở đồ cho mọi người ở miền núi, mỗi khi mưa gió nó là một công cụ chuyên chở rất hữu ích của con người, trước đây thời chiến tranh ngựa là con vật xông pha ra trận của những người quân Mông Nguyên...Con ngựa rất hữu ích nó còn là một con vật cho nhiều loại xương quý hiếm cho con người chữa các bệnh về xương cốt, những điều đó góp phần tạo nên những lợi ích về mặt sức khỏe cho người, cao ngựa rất tốt cho sức khỏe của mỗi chúng ta, hình ảnh con ngựa trong trí tưởng tượng của em cũng đẹp y như hình ảnh em được quan sát nó ở ngoài.

Em rất thích ngắm nhìn con ngựa bởi nó có những lợi ích rất tốt và là con vật trung thành với con người.

## **Bài tham khảo 2**

Em sinh ra và lớn lên ở thành phố. Vì xa xôi em chưa một lần về chơi quê nội. Hè lớp ba vừa rồi em theo bố về thăm nội, và đó là lần đầu tiên em nhìn thấy một con ngựa kéo xe.

Chiếc xe thổ mộ cũ kĩ càng làm nổi bật hình ảnh con ngựa xinh đẹp, đáng vẻ rất cường tráng. Con ngựa cao hơn một mét khoác một bộ lông màu nâu bóng mượt. Thân hình nó thon lẳn chắc nịch. Bờm nó dài được chải thẳng cắt tia cẩn thận. Đầu ngựa dài, hai tai to, dựng đứng. Hai lỗ mũi vươn ướt phập phồng. Ngực nó nở nang, bốn chân cao to mang móng sắt. Người ta xỏ dây thừng vào mũi ngựa để làm dây cương và choàng qua vai nó cái ách gỗ của cỗ xe thổ mộ. Đứng tại ngã ba đường, chủ xe và chú ngựa kiên nhẫn đón khách. Chú ngựa được cho ăn cỏ và uống nước pha với đường đen trong cái xô luôn luôn móc theo xe. Chú ngựa uống nước trong xô đuôi không ngừng ve vẩy hết sang phải lại sang trái. Chiếc xe chỉ có dăm chỗ ngồi. Khi bố con em ngồi vào chỗ, bác xe ngựa ra roi cho ngựa chạy. Chú ngựa chạy đều đều khá nhanh còn bác chủ xe khề khà nói chuyện. Chú ngựa gõ móng sắt lên mặt đường nghe lộp cộp, lộp cộp làm em nhớ tới bài hát bố dạy em hát khi em còn bé: "Ngựa phi, ngựa phi đường xa..."

Nuôi ngựa rất có ích vì ở nông thôn ngựa là sức kéo thay cho xe vận tải nhẹ. Vùng núi cao, dốc núi gập ghềnh, ngựa cũng giúp con người đỡ nhọc nhằn chùn chân, mỏi gối. Cho nên dù thời hiện đại xe cộ máy móc không thiếu nhưng người dân nông thôn và miền núi vẫn thích nuôi ngựa.

Ngựa là con vật khỏe mạnh, có nghĩa và trung thành với chủ. Trong chiến tranh, ngựa giúp người chiến đấu chống quân thù. Trong thời hòa bình, ngựa giúp nhân dân ta sản xuất. Hình ảnh chú ngựa và xe thổ mộ thật thanh bình, nên thơ, chân chất, mộc mạc như hương đồng gió nội của quê mẹ ngọt ngào.

## **Bài tham khảo 3**

Những con vật gắn với nhà nông thì có rất nhiều con vật. Mỗi con có một lợi ích riêng một đối với người dân. Nhưng trong số đó con vật làm tôi yêu thích nhất có lẽ đó chính là con ngựa.

Vào đầu năm bố tôi có mua một con ngựa để phục vụ cho công việc chở củi của gia đình. Tuy là ngựa chở đồ nhưng mà nó đẹp lắm không giống như những con ngựa chở đồ bình thường mà tôi từng nhìn thấy. Bố nói cho nó chở đồ thì cũng tiếc nhưng mà ông chủ bảo nó đẹp nhưng lại rất khỏe thế nên không phải sợ nó chở không nổi đâu. Tôi nhìn con ngựa mà thơ thẩn cả người phần vì nó rất đẹp phần lại vì tôi ít khi có cơ hội được ngắm ngựa như thế. Mấy đứa trẻ hàng xóm cũng sang nhà tôi ngắm con ngựa mới. Chúng cũng y như tôi trầm trồ khen con ngựa đẹp thật. Chà, bộ lông chú đẹp quá! Trắng muốt như màu của những đám mây trắng ngày xuân bông bành trôi. Hai cái tai vênh lên, xinh xắn, mọc trên ngọn cái bờm thẳng tắp, êm mượt. Đôi mắt luôn mở to, hình quả bàng, mọc lồi về phía trước trông giống như mắt cá sấu, dữ tợn. Cái mũi dài động đậy, lúc nào cũng ươn ướt như người bị cảm. Ngực nở vòng cung. Cặp giò khỏe mạnh cao ráo. Bốn chân chắc nịch, đi đi, lại lại, lộp cộp nghe thật vui tai. Chùm lông đuôi thướt tha, liễu rủ. Lúc đó bố cho tôi được cưỡi thử nó. Trước lời nói của bố tôi cảm thấy hơi run nhưng bố bảo nó hiền lắm với lại bố chỉ dắt cho tôi đi thử thôi. Thế là tôi dũng cảm bước lên mặc dù tôi vẫn còn rất run. Theo lời bố tôi cầm chắc lấy yên ngựa. Khi đã ngồi trên chú ngựa một cách chẵn chẵn khi đó tôi mới cảm thấy thật tuyệt vời. Cảm giác đó đến bây giờ tôi vẫn còn nhớ rất kỹ nó làm tôi cảm thấy như được gần hơn với bầu trời kia, nó làm tôi khi ngồi trên đó không nghĩ về mọi thứ mà chỉ mộng mơ về những thứ xa xôi một chút. Khi xuống ngựa tôi vuốt ve cái bộ lông trắng muốt của nó, tôi trông nó có vẻ thích thú lắm chẳng thế mà tôi thấy nó cứ nghiêng nghiêng cái đầu về phía tôi. Bố tôi nói như thế là nó không sợ tôi nó mến tôi đấy. Tôi thích lắm nên tôi thường xuyên vuốt ve nó cho nó ăn cỏ.

Nó khỏe lắm! Phi như nước đại nhanh như bay. Khi cưỡi chú thì dù đi trên dốc cao cũng chẳng khác gì như đang đi ở giữa đồng bằng. Bây giờ tôi mới thực sự hiểu tại sao người dân miền núi lại chọn ngựa làm vật đi lại, thay cho xe mô tô,

xe hon đa...Chú ta khỏe đến nỗi tôi cứ ngỡ rằng: Chú là con Xích Thổ ngày đi ngàn dặm mà Đồng Trác đã dâng tặng Lã Bố năm xưa.

Yêu quý chú ngựa nên tôi chăm sóc nó tốt lắm, chú ngựa từ ngày về nhà tôi mỗi ngày một thêm béo tốt nên nhà tôi vui lắm, cả nhà ai cũng yêu thương nó hết mực. Nó dường như đã trở thành một người bạn không thể thiếu được đối với nhà tôi.

Tham khảo chi tiết các bài văn mẫu lớp 4 tại đây:

<https://vndoc.com/hoc-tot-tieng-viet-4>